

brug — det vil nemlig ses af statistiske Beregninger, at Udsørselen fra de enkelte Steder staar i meget noie Forhold til Skibsfarten, og at altsaa det Meste af den Brændevin, som udsøres, sælges til Proviant til Skibene — men mon virkelig de Skippere, som købe Brændevin i Helsingør, faa det Brændevin, som bliver ført ud paa Skibene, billigere, end den Mand, som køber det i Helsingør til egen Forbrug? Eller rettere sagt: Saar Skipperen godtgjort i Brændevinsprisen den Udsørselsgodtgjørelse, der tilknaas? Det tør jeg ikke besvare, thi jeg veed det ikke, men det kan vist være tvivlsomt. Smidlertid vil jeg naturligtvis paa ingen mulig Maade foreslaa, at man skal ophæve den Udsørselsgodtgjørelse, thi jeg kan ikke saaledes overse Forholdet, at jeg kan bedømme, hvorvidt den Rante, jeg har, at Runderne neppe vinde ved denne Godtgjørelse, er rigtig, og jeg savner derhos det nødvendige Kjenndskab til Beskatningen og Udsørselsstolben i andre Lande, et Kjenndskab, som er fornødent, for at man kan paastaa, at Udsørselen ialtsald kunde ske med Fordel til andre Lande, s. Ex. Sverrig og Norge, hvor Beskatningen er meget høiere end herhjemme. Men tvivlsomt forekommer det mig ialtsald, hvorvidt den Nedsættelse af Udsørselsgodtgjørelse, som nu er foreslaaet, fra 10 Ore til 8 Ore pr. Pot, staar i et rigtig Forhold til den nuværende Produktion pr. Lb. Karrum. Denne Beregning pr. Lb. Karrum er, forekommer det mig, overordentlig uheldig i mange Henseender, og her med Hensyn til denne Sag spiller den jo den Rolle, at man ikke har anden Maalestok for, hvad Godtgjørelsen egentlig skal være, end vilkaarlige Opgjørelser fra dem, der maaste ere mest interesserede i Spørgsmaalet.

Brach: Naar vi komme ind paa dette Omraade om Brændevinsbeskatningen, er det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Sessen) altid af en afvigende Mening fra den, jeg har. Det ærede Medlem brugte engang Udtrykket „Spiritisi“ om Brændevinsbrænderne, og jeg tillod mig da at give ham Udtrykket tilbage, idet jeg fandt, at det mere passende kunde bruges om Folk, der have Syner, som det virkelige Liv ikke stadfæster. Det ærede Medlem har nemlig stærke Formodninger paa dette Omraade, men har intet praktisk Kjenndskab til de foreliggende Forhold; det er kun Formodninger, han har, og de ere af en meget vidtgaende Natur. Det forundrer mig ikke, at det høitærede Medlem indbød under nærværende Spørgsmaals Behandling ogsaa det Spørgsmaal, som er det ærede Medlems Hjertesag, tør jeg næsten sige, at faae vor nuværende Beskatningsform afløst af en anden. Jeg har tidligere ansjort en hel Del Grunde herimod, og disse Grunde

haaber jeg dog skulle komme noget mere end hidtil til beres Ret. I nærværende Dieblit vil jeg tye til en anden Mand's Grunde, en Mand, som dog ikke er ganske uden Betydning. I den 10de Samling af „Haus der Abgeordneten“ i Preussen yttrede en preussisk Minister sidste Aar, at dette Spørgsmaal, om man burde gaa bort fra Karrumsbeskatningen, som man har i Lybssland, og over til Udbyttebeskatningen, havde ligget for meget ofte, men at man langt fra endnu var kommen til en Overbevisning om, hvad der var det Rette. Man havde taget alle Forhold under Overveelse, men i første Linie støtте Udbyttebeskatningen paa den Vanfærlighed, at Kontrolapparatet, gennem hvilket man vilde søge at udfinde, hvad Afgiften skulde være, havde vist sig mangelfuldt og var i nærværende Dieblit mangelfuldt, og han dristede sig slet ikke til at anbefale det. Jeg kan meget godt forstaa, at dette Apparat herhjemme, hvor man har reklamert stærkt for det, har fundet stor Tilslutning, og jeg maa beklage, at en stor Del af Pressen faa berebwillig har sluttet sig til denne Opfattelse uden at kende Noget til, hvorledes de virkelige Forhold stille sig. Jeg kan godt forstaa, at det interesserer disse Fabrikanter at afsætte en 300 af disse Apparater til 6 à 700 Kr. Stykket; men et Andet er det at faae Noget, der i Virkeligheden viser det, man vil have, det skal vise. Jeg skal blot gjøre en eneste Bemærkning med Hensyn til dette. Apparatet er af en saa overordentlig sensibel Beskaffenhed — ja, den ærede Formand maa undskylde denne Disgression, den hører egentlig ikke Sagen til — at det efter min Formening kan paavirkes, men maatte Forholdet i Brænderierne nu vise sig saaledes, at Apparatet viste et Udbytte, der var langt under det Normale, hvad saa? Saa vilde den, der driver Brænderiet, dieblittelig være udfat for Mistanke om, at han havde gjort Et eller Andet, der var Skyld i, at Apparatet misviste, og der gives forskjellige Former for en saadan Misvisning. Alt dette skal jeg lade ligge, men jeg vil dog sige, at foruden hvad den preussiske Minister, som sagt, yttrede i „Haus der Abgeordneten“ — og det kan det ærede Medlem senere gjøre sig bekendt med — oplyste han tillige, at man i Østerrig havde havt Udbyttebeskatning, men man var igjen gaaet over til den gamle Beskatning efter Karrum. I Baiern havde man havt noget Lignende, men man var igjen gaaet tilbage til omtrent det Samme, som man har i Preussen. I Rusland var man efter en Række af Forsøg ligesaa fuldstændig paa det Uklare. Disse Bemærkninger har jeg tilladt mig, forsaavidt angaar den stærke Opfordring fra det ærede Medlems Side. Det ærede Medlems Formodninger om, at de Data, der ere opgivne i Regjeringens Forslag, ikke nærme sig i